

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ข้อบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการ
ใช้ประโยชน์ของ พื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อ
ประโยชน์ในการรักษาสุขภาพ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกัน
อันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม โดยความเห็นชอบของ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม และนายอำเภอแม่สาย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้ “การเลี้ยงสัตว์ หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอก สถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) อเมริกันพิทบูล เทอร์เรีย (American Pit Bull Terrier) เยอรมันเชพเพิร์ด (German Shepherd) บ็อกเซอร์ (Boxer) ไชบีเรียน ฮัสกี้ (Siberian

husky) อลาสกา มาลามิว (Alaskan Malamutes) โดเบอร์แมน พินเชอร์ (Doberman Pinschers) เชา เชา (Chow chow) บางแก้ว หรือสายพันธุ์ ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ ที่มีพฤติกรรมไล่ล่าทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๔) สัตว์ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่ จดทะเบียนไว้แล้ว แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้ สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้ รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ มีการเลี้ยงสัตว์ชนิด หรือ ประเภทเหล่านี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑) งูพิษ และ งูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

(๓) คางคกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

(๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทข้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุกร สุนัข แมว ไก่ ห่าน และนก ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม รับผิดชอบดูแลการเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำ เป็นอาจิม หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ ให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ล่อ
- (๘) ลา
- (๙) สุกร
- (๑๐) สุนัข
- (๑๑) แมว
- (๑๒) ไก่
- (๑๓) ห่าน
- (๑๔) นก

(๑๕) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม ตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติ วิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ ที่ มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจาก กลิ่นคาว และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์
- (๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนไม่ปล่อยให้ สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ ดุ ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่ บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมี ป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน
- (๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ ก่ออันตรายหรือเหตุ รำคาญแก่ ผู้อื่นไม่ ก่อให้เกิดมลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อม
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

ข้อ ๑๑ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์ เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

- (๑) การดูแลสุขภาพ และสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่ นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม
- (๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ
- (๓) ต้องจัดให้ มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิด กลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง
- (๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ
- (๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์ นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุ อุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ
- (๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๒ หลังจากที่ ข้อบัญญัติ นี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้ รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้ รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มี ต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ ก่อเหตุ รำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ในระยะที่ไม่ ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ และเงื่อนไข ที่ กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อ

ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๓ ในกรณี ที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่ สุขภาพของ บุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์ นั้นไว้ ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้ สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติ ตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือ ปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ องค์กร บริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ ก่อเหตุ รำคาญ แก่ ผู้อื่น

ข้อ ๑๖ ในกรณี ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม หรือเขตควบคุมการเลี้ยง หรือ ปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้ รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มี อำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่ สำหรับสัตว์ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวันหรือกรณี สัตว์ นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจทำลาย หรือ จัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์หากสัตว์ วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุ อื่นใดทำให้ สัตว์บาดเจ็บหากเป็นเหตุ ที่โดย พหุติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหาร ส่วนตำบลศรีเมืองชุม จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมี สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม จะพิจารณา ไล่เบี้ย ความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้ จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศ แจ้งให้ เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์ คืนไปภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้ จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม หรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มี ผู้ใดมา แสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

ข้อ ๑๘ กรณี ที่ กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่ สัตว์ นั้นหรือสัตว์ อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึง กำหนด สามสิบวันก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้ หักค่าใช้จ่าย ในการขายหรือขาย ทอดตลาด และค่าเลี้ยงดู สัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์ ซึ่งเงินแทนตัวสัตว์ นี้เมื่อพ้นกำหนด ประกาศ ตามข้อ ๑๗ แล้วให้ตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

กรณีสัตว์ นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตราย แก่ สัตว์ อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบ และให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์ อักษรแล้ว เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณี มิได้ มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์ คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๗ หรือได้ รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ รับคืนสัตว์ นั้น เจ้าของสัตว์ ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการเลี้ยงดูสัตว์ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง และเสียค่าปรับให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ตาม อัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง เชือกละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๒) ม้า โค กระบือ ตัวละ ๕๐๐ บาท
- (๓) สุกร แพะ แกะ สุนัข ตัวละ ๒๐๐ บาท
- (๔) สัตว์อื่นๆ ตัวละ ๑๐๐ บาท

ข้อ ๑๙ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติ นี้ หรือ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มี อำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือปรับปรุงให้ ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยง สัตว์ หรือปล่อยสัตว์ นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของ ประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ ผู้ นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็น ที่พอใจ แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ ตามสมควรแต่ ต้องไม่ น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณี มี คำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชน หรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครอง สถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุ รำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับ เหตุ รำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้ มีเหตุ รำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ นี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและ เจ้าพนักงาน สาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือ ให้ ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อ ตรวจสอบ หรือควบคุม

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิด เหตุรำคาญ จากอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ ราคาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไปปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการเรียกปรับ ค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้

ข้อ ๒๓ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัติ นี้ และให้มี อำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ นี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายเด่นชัย ลาวิชัย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองชุม

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นายณรงค์พล คัดอ่าน)

นายอำเภอแม่สาย

